

Januari 2009

Nog geen nieuwe lente maar wel een nieuw begin....

Het Jaar des Heren 2009 is net van start gegaan. Het is nog geen nieuwe lente maar wel een nieuw begin.

Zo ook natuurlijk hier op Castel Bois Clair. De eerste boekingen voor de zomerperiode zijn binnen en dat geeft een enorme stimulans om de schouders er nog eens extra onder te zetten voor de verbouw van de appartementen. Het word dus een zeer belangrijk jaar voor ons, want gaat de verhuur van de appartementen lopen?

We hebben er een positieve kijk op en geloven nog steeds heilig dat deze plek met deze gebouwen een prachtig vakantieadres voor veel mensen kan zijn. Bovendien zijn we enorm bezig met het bestrijden van de financiële crisis want wat wij doen is... alleen maar investeren!!!

Maar vooral een nieuw begin voor degenen die al zijn kaarten heeft gezet heeft op Barak Obama. Zijn inauguratie was zeer indrukwekkend, de druk op zijn schouders moet enorm zijn want de problemen waarmee het land en de rest van de wereld kampt zijn immens. Zal deze nieuwe president het lukken om de grauwe grijze deken die zijn voorganger over de wereld heeft uitgespreid weer te doen laten verdwijnen??

Wat geen nieuw begin is is de Franse burocratie. Die gaat gewoon weer lekker ouderwets door. We hebben weer een verhaal...afijn....lees zelf maar verderop in deze weblog.

Dus in deze tijden van 'change' en 'yes, we can' doen wij hiermee ook maar vrolijk mee want de maand begon met grote veranderingen in de vorm van slopen dan wel te verstaan, in het oude koetshuis waar de 2 nieuwe 4 persoons appartementen (gite's) gemaakt moeten worden.

Maar eerst maar eens terug naar begin januari toen het hier ook erg koud was, s'nachts vroom het ook flink en het rare fenomeen hier is dat landklimaat, wat erg droog kan zijn, zodat je autoruit s'nachts ondanks dat het -12 graden is niet dichtvriest...

en het geeft ook nog eens schitterende zonsopkomsten...

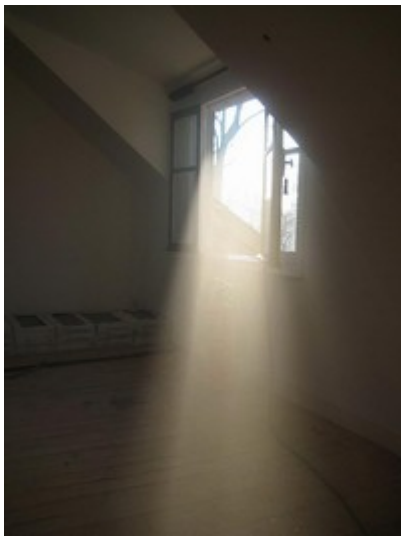

even van genieten en dan weer aan de slag want er moeten doorgangen in wanden worden geslepen, juist ja 'change' ...

waar later deuren in geplaatst moeten worden...

oude tegelvloeren worden eruitgebroken...

en al dat geslijp en geboor geeft me toch een boel stof...

maar als de stofwolken zijn opgetrokken
blijkt er al een beetje de nieuwe vorm voor
de dag te komen...

en wat doe je met al dat puin?? Nou gewoon
uit de raam naar beneden flikkeren...

in de bak van de aanhangwagen en
wegbrengen!!

na de sloop volgt het opbouwen, nieuwe leidingen leggen maar ook weer nieuwe wanden zetten, dus maar eens een aantal gipsplaten naar boven sjouwen...

en gipsblokken om de keuken mee op te metselen...

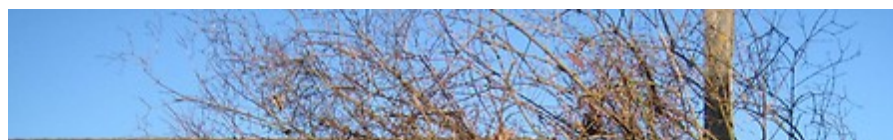

en die nieuwe wanden staan er voor een gedeelte al...

net zoals de nieuwe keukenblokken er ook al voor een gedeelte staan...

En dan tussendoor ook nog een stukje onvervalste Franse bureaucratie, want onze Nederlandse rijbewijzen gingen verlopen en die moeten dus ingewisseld worden voor Franse. Maar....Frankrijk zou Frankrijk niet zijn als dat niet geheel zonder bureaucratische slag of stoot zou gaan. We hadden eerst goed uitgezocht via internet hoe het een en ander in z'n werk ging en we moesten dus met een zootje papparassen naar de sous-prefecture (zeg maar dependance-provinciehuys) hier in Vichy zijn om e.e.a. te regelen. Tot de tanden gewapend

met paparassen trokken we ten strijde. Maar de strijd was snel ten einde want we werden door (wederom) een volumineuze behoorlijk sjagerijnige dame (ze worden erop geselecteerd...) achter het loket meteen doorverwezen naar de

Prefectuur in Moulins want in Vichy 'deden' ze geen buitenlanders. De volgende dag (wantrouwend als we zijn geworden) belden we toch nog maar even naar Vichy om te kijken of het verhaal van de sjagerijnige dame klopte. Een meneer aan de lijn: 'nee hoor...u moet gewoo hier zijn!!!' Gooi maar in onze spreekwoordelijke Nederlandsche pet, maar toch na enig aandringen en het verhaal dat we de dag ervoor nog weg zijn gestuurd omdat we Hollandais zijn het volgende antwoord: 'ach ja...natuurlijk, Pays Bas ligt niet in Frankrijk, u moet toch naar Moulins'!! Nou, da's nog eens duidelijkheid, we hadden hier duidelijk te maken met een top-landkaart-deskundige!!

Moulins maar eens gebeld: ja hoor...we konden daar terecht. Alleen...de mevrouw (zal ook wel weer volumineus en sjagerijnig type zijn...) die dit soort dingen regelt is ziek. Of we volgende week nog maar eens willen informeren. Die week erop dus nog maar eens geïnformeerd maar de mevrouw was nog steeds ziek. Is er dan niemand anders die dit kan regelen want onze rijbewijzen zijn nu toch ECHT verlopen. Na veel 5-en en 6-en werd er toch iemand gevonden. Die begreep het verhaal en sommeerde ons alle paparassen op te sturen alleen...omdat wij een Nederlands BE rijwebijs hebben (dus ook voor aanhanger) was er een verplichte medische keuring noodzakelijk. Waarom dit voor een aanhanger nodig is is ons tot op heden nog steeds niet duidelijk, maar goed...we moesten maar naar het gemeentehuis in ons dorp nieuwe formulieren ophalen en een lijst van 'goedgekeurde' keuringsartsen hier in de buurt. Keuringsarts gebeld en diezelfde middag (jajaja...ongekend) konden we al gekeurd worden. Die keuring stond eigenlijk alleen aar uit een ogentest en het invullen van nog meer paparassen. Maar de ogentest was werkelijk uniek: in de meest donkere ruimte van het pand hing ergens aan de muur een kaart met van die letters erop. Alleen het was zo donker binnen dat je de hele kaart niet zag, maar die hing dus ergens aan de muur waarschijnlijk naast de plek waar de arts met de aanwijsstok stond. De aanwijsstok zwiepte naar de kaart, aan het geluid te horen had de stok de kaart geraakt want zien kon je die kaart nog steeds niet, en dan raadde je maar een letter!!! En na zo'n 30 seconden letters raden was het commentaar van de arts: 'formidable' en 'tres bonnes'!!! Na deze woorden bleven wij de keuringsarts met open mond aankijken, hij zette nog een enorme reut aan stempels en handtekeningen op alle paparassen en alles kon opgestuurd worden!! Dat is nou 3 weken geleden en tot nu toe vanuit Moulins: een

E E N
OOGTEST
NODIG?

OORVERDOVENDE stilte!!!!

En zo zag het er op ons logeeraadres in Nederland uit, bijna geen doorkomen meer aan met al die dozen die mee naar Frankrijk moeten!

Ondertussen dus ook maar weer eens 'n keer naar Nederland geweest om o.a. wat spullen aan te schaffen voor de nieuwe appartementen. Niet dat ze dat hier niet hebben maar soms zijn bepaalde dingen lastig aan te komen omdat voor ons normale maten hier sterk afwijkend zijn b.v. van bedden.

en er kan ECHT heel wat in onze huifkar...

wat te denken van dit aantal zakken gips ook die ook mee naar Frankrijk mee zijn gezeuld en staan hier weer klaar voor verwerking...

en wat doen we nog meer zoal?? Ach...op een leuke zonnige zondagochtend maar eens een beetje wat zagen en snoeien maar om dit goed te kunnen doen heb je hiervoor heb je al snel zo veel gereedschap nodig dat het wel lijkt of de plantsoendienst is uitgerukt....

maar wel met resultaat!!

Tot over een paar weken dan maar weer.

groetjes...Hans en Helmi